

KERK & Leven

20
2021

WEEKKRANT

19 MEI

JAARGANG 82

EDITIE 4330

SINT-FRANCISCUS
SINT-ANTONIUS
DON BOSCO

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

Nieuw! Bubbelvakantie voor mensen met een (te) klein budget

Yippie Yee, tóch op vakantie en wel in je eigen coronabubbel!

Omdat mensen in kwetsbare situaties vaak nog harder getroffen worden door Corona dan anderen, biedt Stapje in de Wereld hen vanaf nu een aantal nieuwe kansen aan.

Allereerst zijn er de bubbelvakanties, waarin gezinnen in hun eigen bubbel voor 5 dagen op vakantie kunnen gaan, en hierbij financieel en inhoudelijk ondersteund worden.

Tegen een hele lage instapkost (€60 voor volwassenen en max €30 per kind) zorgt Stapje voor het bekostigen van de hele vakantie! Het gaat hierbij om de betaling van voeding, animatie, vervoer en de logies. (Uiteraard met een gelimiteerde maximum).

We ondertekenen op voorhand een Charter, dat ervoor zorgt dat de vakanties allemaal in een positieve

sfeer van start kunnen gaan.

Mensen die moeten rondkomen met een (te) klein budget komen vanaf nu ook in aanmerking voor het maken van culturele daguitstappen met begeleiding door een vrijwilliger. De tickets en het vervoer worden voor 2/3 terugbetaald, en we voorzien zelfs ook een tegevoertocht voor de lunch.

Als Corona het toelaat gaan ook de groepsvakanties door en er zijn nog plaatsen vrij. Volwassenen kunnen mee mits ze ingeënt zijn. Kindvakantie van 1-5 juli naar Turnhout op de ponyhoeve, Gezinsvakantie in de Bielebale te Brasschaat inclusief bezoek aan de haven van 14-19 augustus, fietsvakantie 12-15 jarigen naar Alseberg van 18-23 juli en de 55+ vakantie van 30 augustus tot 3 september.

Veerle, Ouafae, Manu en Anna van Stapje in de Wereld helpen je hierbij graag verder. Ken je mensen die hierin geïnteresseerd zouden kunnen zijn, of denk je dat je hiervoor zelf in aanmerking komt? Laat dan zeker iets weten op Info@stapjeindewereld.be voor informatie www.stapjeindewereld.be of met mondmasker op 1,5m afstand aan de deur van de Albrecht Rodenbachstraat 45 te Kessel-Lo.

Getuigenis van Christos 16 jaar de namen zijn niet echt, het verhaal wel.

Stapje in de wereld was is het eerste kamp waar ik ooit naartoe ben geweest en dat motiveerde mij om meer op kamp te gaan.

Wat me is opgevallen is dat de mensen daar vrij open zijn, want op de eerste kampdag woude Dirk en ik apart van de groep zitten, maar toch kwamen ze bij ons zitten om een gesprek te starten. Het is een ideaal kamp voor mensen die niet zo sociaal zijn en moeite hebben met nieuwe vrienden te maken.

Wat mij ook is opgevallen is dat iedereen gewoon zichzelf is (bij de ene is dat positiever dan bij de anderen) maar dat er daar nooit iets over werd gezegd of achter de rug wordt geroddeld en de leiders maken ook deel uit van het kamp, het is niet zoals op school dat de leerkracht zegt wat je moet doen en wij moeten luisteren.

De leiders worden als medekampgenoten gezien en zijn ook vrij open, het enige verschil is natuurlijk dat we gewoon meer respect moeten tonen tegenover hen.

Het kamp is ook 1 eenheid het wordt niet verdeeld in klasjes zoals bv. op school: De populaire, de meelopers en de nerds, iedereen heeft dezelfde waarde. Het kamp heeft ons ook laten zien dat perfecte families niet

bestaan, in elke familie zit er wel een moeilijkheid of een probleem alleen worden die niet vaak met elkaar gedeeld.

Getuigenis van Sybille 30 jaar: naam is niet echt, het verhaal wel.

Hallo, ik ben Sybille, ik begon deel te nemen aan activiteiten toen in mijn leven alles financieel, moreel en fysiek erg slecht ging. Ik zou nooit kunnen geloven dat ik me beter zou voelen door aan deze activiteiten deel te nemen, weet dat ik op mijn eigen waarde gewaardeerd zou kunnen worden.

Voor mij geeft deze organisatie ons zelfrespect, geeft ons waarde als persoon in de samenleving, het is rond andere mensen leven, stellen ons in staat om bepaalde dingen (activiteiten) te doen die we niet alleen kunnen doen.

De steun, de hulp die ze ons bieden, lieten me in mezelf geloven, dankzij hen ontmoette ik andere mensen met wie ik een hechte band kreeg; vakanties zijn momenten waarop je al familie voelt, het zijn momenten van gezelligheid, solidariteit.

De momenten van geluk en vreugde die we delen tijdens verblijven met andere mensen zijn echt onvergetelijk.

Soms zou ik bepaalde activiteiten willen doen of soms met mijn kind op vakantie gaan, maar helaas kan ik het financieel niet. Maar bij deze organisatie had ik de kans om eindelijk met rust mijn huis te kunnen verlaten omdat ik weet dat mijn dochter in goede handen zal zijn zodat ik wat tijd voor mezelf kan hebben.

Toen ik de hulp en steun zag die ze de deelnemers bieden, vroeg ik om mijn hulp, mijn ervaring met hen door ook anderen te helpen, dus ik ben nu een vrijwilliger bij hen.

DE VERLOREN ZOON

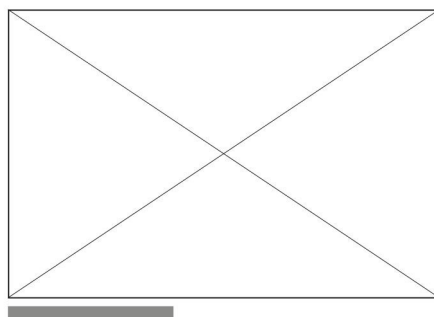
Soms komt een bekende parabel heel dichtbij. Corona sloot ons af van direct contact met onze familie. Mensen met kleine kinderen hebben het niet makkelijk, maar zij zitten wel in dezelfde 'bubbel' als hun kinderen. Wie volwassen kinderen heeft die al lang en breed zelfstandig wonen, mag plots zijn kinderen (en kleinkinderen) niet meer aanraken. En dat niet voor eventjes, maar vele weken lang.

We prezen onszelf gelukkig dat vier van onze zes kinderen op fietsafstand woonden, zodat wij of zij af en toe eens konden komen zwaaien. Toch altijd 'echter' dan op een scherm. Met onze pleegzoon in Australië waren we dat al jaren gewoon, daar veranderde niet veel. Maar onze jongste zoon in Antwerpen zagen we enkel nog op filmpjes, meestal luidkeels lachend met onze onhandigheid om de juiste knopjes te vinden.

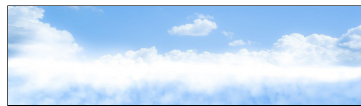
Tot hij vorige zondag opeens op fietstocht ging richting ouderlijk huis. Na meer dan twee uur fietsen dook hij op aan de deur, moe en helemaal echt. Het voelde als de parabel van de verloren zoon, al ontbraken er enkele vaste elementen: geen gespreide armen, geen maaltijd met het geslachte kalf. Maar de muziek in ons hart overstemde alles.

Onze 'verloren zoon' ging ook weer naar huis. Maar hij had zijn ouders wel even heel gelukkig gemaakt. Zodat we er weer een poosje tegen kunnen.

Kolet Janssen (<https://www.koletjanssen.be/blog/de-verloren-zoon/>) gepubliceerd op 11 mei 2020

GEEF MIJ ADEM...

© pixabay

5de zondag na Pasen, 2 mei 2021

Goedemorgen, en gegroet in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Inleiding

Ik snak, ik twijfel, ik begin er aan, en ik twijfel, ik twijfel aan mijn twijfel, is het een halte, of is het angst, of is het niet kunnen, is het overleven, is het worstelen, is het falen, is het kruipen om recht te staan, ga ik beter even liggen, -oh, een traan- tot het ergste over is, spaar ik zo mijn krachten, om dan opnieuw te beginnen, put ik ze uit door te blijven proberen of verhoog ik mijn kans op heling, door te blijven strijden tot mijn laatste kracht?

En niemand, niemand die beaamt of ontkracht.

Of ...zal het antwoord ontstaan in het delen van mijn onmacht. Samen falen, samen worstelen, samen twijfelen tot er terug begeestering is of is het 'durven samen twijfelen' de begeestering?

Ja, ik worstel en ik kijk ERG uit naar samen terug kunnen vieren. Ik hoop op een Pinksterfeest samen in een of andere vorm. Het onderstaande lied, leerde ik vorig jaar kennen tijdens de Eurovisie-uitzending van de Pinksterviering, vanuit Wallonië of Frankrijk.

Het gaf me adem, en ik hoop van harte en van ziele dat het beluisteren van dit lied jullie ook adem geeft.

Veni Sancte Spiritus

Kom tot ons, o Heilige Geest, ontsteek in ons de vlam van uw liefde. Kom tot ons, o Heilige Geest, woon in ons, o Heilige Geest.

Lezingen en psalm

Uit de Handelingen van de Apostelen 9, 26-31

De bekering van de kerkvervolger Saulus verraste de christelijke gemeenschap zozeer dat zij het niet kon geloven. Paulus had de overtuigende steun van Barnabas dan ook erg nodig. Sindsdien, en door het vertrouwen dat men in hem stelde, kon de bekeerling, Paulus, apostel worden. Zijn rol werd zelfs bepalend voor de opbouw van de Kerk, die bezielde werd door de Geest.

Toen Paulus terug was in Jeruzalem wilde hij zich aansluiten bij de leerlingen, maar die waren bang voor hem omdat ze niet geloofden dat ook hij een leerling was geworden. Barnabas nam hem echter onder zijn hoede en bracht hem naar de apostelen, aan wie hij vertelde dat Saulus onderweg de Heer had gezien, dat hij met hem had gesproken en dat hij in Damascus vrijmoedig de naam van Jezus had verkondigd.

Saulus liep nu openlijk met de apostelen in Jeruzalem rond en verkondigde vrijmoedig de naam van de Heer. Hij ging in debat met de Griekstalige Joden, maar die beaamden een aanslag op zijn leven. Toen de broeders dat te weten kwamen, brachten ze hem naar Caesarea en stuurden hem van daar naar Tarsus.

In heel Judea en Galilea en Samaria leefde de gemeente in vrede en kwam tot bloei. De gelovigen leefden in ontzag voor de Heer, en dankzij de bijstand van de heilige Geest nam hun aantal steeds meer toe.

Psalm 22, 26-27 + 28 + 30 + 31-32

Onze God is een God van daden.

Van U komt mijn lofzang in de kring van het volk, mijn geloften los ik in bij wie U vrezen. De vernederden zullen eten en worden verzadigd. Zij die Hem zoeken, brengen lof aan de Heer. Voor altijd mogen jullie leven!

Overall, tot aan de einden der aarde, zal men de Heer gedenken en zich tot Hem wenden. Voor U zullen zich buigen alle stammen en volken.

Wie op aarde in overvloed leven, zullen aanzitten en zich voor Hem buigen. Ook zullen voor Hem knielen wie in het graf zijn neergedaald, wie hun leven niet konden behouden.

Een nieuw geslacht zal Hem dienen en aan de kinderen vertellen van de Heer; aan het volk dat nog geboren moet worden zal het van zijn gerechtigheid verhalen: Hij is een God van daden.

Uit de eerste brief van Johannes 3, 18-24

God zoeken gebeurt op velerlei wijzen. Maar alleen een daadwerkelijke liefde verzekert ons dat wij in gemeenschap leven met God, die liefde is.

Kinderen, we moeten niet liefhebben met de mond, met woorden, maar waarachtig, met daden. Dan weten we dat we voortkomen uit de waarheid en kunnen we met een gerust hart voor God staan. En zelfs als ons hart ons aanklaagt: God is groter dan ons hart, Hij weet alles. Geliefde broeders en zusters, als ons hart ons niet aanklaagt, kunnen we ons vol vertrouwen tot God

wenden en ontvangen we van Hem wat we maar vragen, omdat we ons aan zijn geboden houden en doen wat Hij wil.

Dit is zijn gebod: dat we geloven in de naam van zijn Zoon Jezus Christus en elkaar liefhebben, zoals Hij ons heeft opgedragen.

Wie zich aan zijn geboden houdt blijft in God, en God blijft in hem. Dat Hij in ons blijft, weten we door de Geest die Hij ons heeft gegeven.

Uit het evangelie volgens Johannes 15, 1-8

Met een beeld uit de wijnbouw maakt Jezus duidelijk hoe innig Hij met zijn Vader en met zijn leerlingen verbonden is. God is de wijnbouwer, Jezus de wijnstok en de leerlingen zijn de takken, die de druiven dragen. Dit laatste kan maar wanneer zij verbonden blijven met Hem. Gesnoeid door de beproeving zullen zij nog meer vruchten dragen.

Jezus sprak tot zijn leerlingen:

'Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer. Iedere rank aan Mij die geen vrucht draagt snijdt Hij weg, en iedere rank die wel vrucht draagt snoeit Hij bij, opdat hij meer vruchten draagt. Jullie zijn al rein door alles wat Ik tegen jullie gezegd heb.

Blijf in Mij, dan blijf Ik in jullie. Een rank die niet aan de wijnstok blijft, kan uit zichzelf geen vrucht dragen. Zo kunnen jullie geen vrucht dragen als jullie niet in Mij blijven.

Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Als iemand in Mij blijft en Ik in hem, zal hij veel vrucht dragen. Maar zonder Mij kun je niets doen.

Wie niet in Mij blijft wordt weggegooid als een wijnrank en verdort, hij wordt met andere ranken verzameld, in het vuur gegooid en verbrand.

Als jullie in Mij blijven en mijn woorden in jullie, kun je vragen wat je wilt en het zal gebeuren. De grootheid van mijn Vader zal zichtbaar worden wanneer jullie veel vrucht dragen en mijn leerlingen zijn.'

Baba Yetu (Onze Vader) (Omdat ik jullie veel adem toewens)

Korte duiding

Moelijk, moeilijk, maar dat gaf ik al aan in de inleiding. De teksten op zichzelf niet, maar het leven er om heen. Ik lees deze teksten als verwoordingen, aanspraken op hoop. Hopen dat je kan en mag hopen. En door het te verwoorden of de verwoording van mensen van lang voor ons, of van mensen rondom ons te lezen, te beluisteren, uit te spreken, je hart en je ziel voelen ademen en soms ook voelen huilen. En ook al wil je niet huilen, soms ligt er een stukje soelaas in dat kunnen en laten huilen van je hart en je ziel.

Zegen

Wees gezegend in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Moge datgene wat we God noemen ons behoeden en bewaren alle dagen van ons leven.

Don Boscogemeenschap, Kessel-Lo Viering van 2 mei 2021

Tekst opgesteld door Hermien Den Tandt

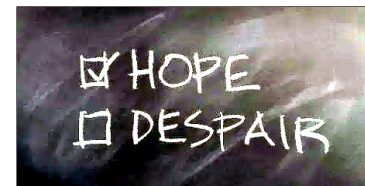
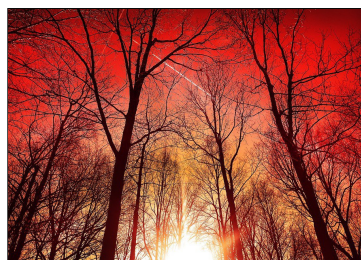

Foto van Hermien

Ik vraag slechts aan God

© pixabay

Ik doe jullie uitgeleide met een lied. **Sole le pide a dios.** Om jullie en mezelf, om ons, (veer)kracht, moed en inspiratie toe te zingen.

Sole le pide a dios

Ik vraag slechts aan God

Dat pijn mij niet onverschillig zal laten, dat de droge dood mij niet zal vin-

den leeg en alleen, terwijl ik niet genoeg heb gedaan.

Ik vraag slechts aan God

dat onrecht mij niet onverschillig zal laten, dat ze mij niet op de andere wang zullen slaan nadat een klauw het geluk van mij heeft weggerukt.

Ik vraag slechts aan God

Dat de oorlog mij niet onverschillig zal laten, het is een groot monster dat hard vertrappt heel de arme onschuld van de mensen.

Ik vraag slechts aan God

Dat bedrog mij niet onverschillig zal laten; als één verrader meer macht heeft dan enkelingen,

dat die enkelingen dat niet zomaar vergeten.

Ik vraag slechts aan God

Dat de toekomst mij niet onverschillig laat, ongelukkig is hij die weg moet om in een andere cultuur te gaan leven.

Don Bosco - Hermien Den Tandt Uit de viering van 2 mei 2021

ALS IK DE LIEFDE NIET HEB...

*Met veel liefde onderweg

Al woon ik veel vergaderingen bij, al kan ik overal zeggen dat ik het druk heb, als ik dit niet met liefde doe, dan betekent dat niets.

Al heb ik sterke en sociale overtuigingen, al ken ik de vurigheid om die te verdedigen, als ik het niet met liefde doe, dan betekent dat niets.

Al heb ik heel veel activiteiten, al roep ik op heel veel manieren op tot actie.

als ik dit niet met liefde doe, betekent dit niets.

Al heb ik heel veel contacten, al verklaar ik steeds open te staan voor andere mensen, als ik dit niet met liefde doe, dan betekent dit niets.

Al ontvang ik dagelijks veel berichten, al doe ik moeite om evenveel te antwoorden, als ik het niet met liefde doe, dan betekent dit niets.

De liefde ...

De liefde vergeeft. De liefde weet om te gaan met conflicten. De liefde wakkert mijn mogelijkheden aan. De liefde verdraagt mijn kwetsbaarheid. De liefde geeft rust, kracht. De liefde raakt je diep vanbinnen en doet je stappen zetten naar anderen.

Hooglied uit de Paulusbrief aan de Korintiërs
Naar Luc Vandenabeele

*Liefde heeft geen longen maar zij ademhaalt en zingt en wat zij heeft gezongen klimt over de steile hoogten.

Huub Oosterhuis

*Lied: Land van belofte

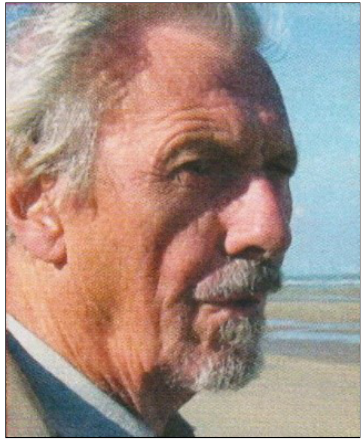
Geef alle ruimte aan de liefde, in haar leeft God zich naar ons toe. Vergeef het kwaad van wie u griefde, de liefde wordt een mens niet moe. Zij zal de dood nog overleven, geen water blust haar vuren uit. Zij blijft ons tot elkander keren, tot alle angst is uitgeluid.

Hoe zal een mens ooit overleven, wat moet hij doen met eeuwigheid? Door liefde wordt het ons gegeven, voorbij te zien aan dood en tijd. Want wie vandaag weet te belminnen, denkt niet: Hoe zal het morgen zijn? Het wordt een eeuwig herbeginnen: tot wij voorgoed geborgen zijn.

Jan van Opbergen

Don Bosco- Teksten aangebracht door Lieve Neukermans

UIT ONS RIJKE VERLEDEN - Kruisprocessie

Modest Campforts (c) Leo Page

Uit het boek van Modest Campforts "Waar ik aangeraakt werd ging ik en ga ik:"

Modest Campforts (Lichtaart 1926) heeft opgeschreven welke gebeurtenissen, ervaringen en mensen bepalend zijn geweest voor zijn manier van leven en geloven. Deze boeiende levensreis loopt over zijn jeugd in Lichtaart, zijn verdere zoektocht naar een dieper leven op het Groot Seminarie te Mechelen - aangevuld met zijn zorg voor de 'gewone mens' in de parochies St.-Gummarus te Mechelen en Don Bosco in Kessel-Lo, en in Poustinia (Beho-Gouvy).

Kruisprocessie

De drie dagen voor Ons Heer Hemelvaart zijn de kruisdagen. Ook de dagen van de ijsheiligen en die moest ge goed in het oog houden want ze durven uw patatten en de kersenbloesems bevriezen. Ze zijn niet te vertrouwen!

Om ze een beetje in te tomen en gunstig te stemmen, en om de zegen over graan en gewas te vragen gingen we in de kruisprocessie. Elke morgen, erg vroeg, een toerke door de velden. Met een kruis op een lange stok, getoogd en gekrokt, samen met de onderpastoor en de koster met zijn schelle schrale stem, biddend en zingend de litanie van alle heiligen. "Te rogamus, audi nos" – "wij bidden U, verhoor ons" – vrij vertaald: "moe, den os is los! Leupt mèr gaa dan heddem nog! (loopt maar gauw dan hebt ge hem nog)".

In de frisse lentewind, bij het opkomen van de zon met haar beginnende warmte, trokken we door de velden, elke dag een andere toer, gevolgd door een lange sliert boeren, mannen en boerinnen en kinderen. De boeren, "bid voor ons" murmelend, afkeurend kijkend links en rechts naar de patatten van Jef of Sus die er toch maar pietluttig staan te wachten op 't goe weer. En het wiegende jonge graan van Sjarel Spaepen dat precies al geel ziet. Terwijl de kadeeën mekaar zaten te plagen en te pesten en de moeders devoot "ssst! bid voor ons!" prevelden.

Het eindigde dan in het Zandkapelleke met een mis of een Onze Vader. Daar vonden we ook wat op: Pater noster zei de koster en ... zijn broek vol mosterd!

En toch! en toch! was dit alles veel meer dan een morgenwandeling. Zelfs veel meer dan een gebed om ons te sparen van hagel of pootjesziekte in de stal. Veel meer en veel dieper. Een voertuig dat een lading verbergt.

Plechtige Communie

Een dertigtal twaalfjarige snotapen gaan zich voorbereiden tot de plechtige communie. Elke zondag om halfdrie. De jongens met de onderpastoor in de rechterzijbeuk op de bankskens. En de meisjes in de linkerzijbeuk op de bankskens met de pastoor.

De jongens waren echte ravotters, stoempen en spelen, moppen tappen en fezelen. We loerden naar de meisjes die altijd even braaf waren, echte zemelmies! Dat wanordelijk jongensgedoe werkte bij den onderpastoor lelijk op zijn zenuwen en om al die korte en langere catechismusvragen en de goddelijke deugden in ons geramd te krijgen vertelde hij, goddank, veel verhaaltjes. Dat was echt zijn goddelijke deugd!

Eens ontsnapte hem de goddelijke deugd van geduld en stond hij op ontploffen. Sooi den djek had ne scheet gelaten, ne straffe gezond! Zijn gebuur: "Mijnheer de onderpastoor, de Sooi hier schiet met een

kanonneke!"
"Sooi, breng dat kanonneke hier!"
"Ja, maar, meneer...."
"Sooi, – en nu een toon hoger, zoals bij de Deo Gratias – breng dat kanonneke hier!"
Sooi deed bijna in zijn broek van de schrik en dierf "scheet" niet uitspreken.
Goddank redde dezelfde jongen hem uit zijn hachelijke situatie : "de Sooi heeft ne scheet gelaten!"
Ontzettend bulderend gelach in de zaal en rode kaken bij de onderpastoor.

Die catechismus! Ik zal al die antwoorden wel van buiten gekend hebben want ik was de eerste van gans de troep, maar ik herinner er me niets meer van, tenzij misschien de eerste vraag:
V. "Welk is't voornaamste kenmerk van de christenmens?"
A. "Het kruisteken!"
Als dat al zo was dan was het maar flauwekul, zelfs een hond kunt ge leren om kruistekens te maken.

Ik kende alle vragen en antwoorden blijkbaar van buiten, maar, wie weet, allicht ook van binnen, dat is zo moeilijk meetbaar. Misschien heeft het toch meer gedaan dan ik vermoedde.

Wat ik in alle geval nog goed weet, ik voel me nog warm worden als ik het wil vertellen. Er lag een groot open boek op het koor en er stond een dikke grote paaskaars. Een voor een kwamen we naar voor om met de hand op het boek te zeggen:
"Dat beloof ik, dat zweer ik, zo helpe me God en alle lieve heiligen!"

Wat 'dat' ik beloofde was, dat weet ik niet meer. Ik weet nog dat het me enorm menens was, zo van: hier staat en valt alles mee! Wordt een mens zo geroepen?
Bij het buitengaan heb ik eens serieus gepinkt naar Stanske Biermans, die de eerste was bij de meisjes en een heel sympathiek vriendelijk ding was.

Het volledige boek kan je lezen op <http://www.franciscusfrando.be/Kro-niek-Modest.htm>

Bubbels

Ik ben het zeker! Het Groene Boekje, de Woordenlijst Nederlandse Taal, neemt alle twijfels weg. Ze zijn opgenomen in de woordenlijst van meer dan 100.000 trefwoorden. Bubbels, Bubbelsbad en zelfs het werkwoord 'Bubbelen'...

Wat is dat toch met ons, de mens? We leven in een welvarend land, de innovaties vliegen ons om de oren, de medische wetenschap scheert nooit geziene toppen en onze levensverwachting breekt alle records. En toch...voelen we dat er iets scheelt. Want hoeveel mensen kunnen zeggen dat ze oprecht gelukkig zijn?

Een mensenleven is doorspekt met bubbels. Toen ik, lang geleden, in de bewaarschool zat, werden we door de grotere kinderen bekeken als een groep 'kleine bubbels'...

'Windpokken' heb ik als kind gekregen en ze ook gezien bij twee van mijn broertjes. Mazelen en wratjes waren mij niet vreemd... Meer dan eens ben ik al spelend in de netels van de graskant terechtgekomen. De pijnlijke bubbeltjes zijn nog niet uit mijn geheugen verdwenen... In mijn jonge jaren, op weg naar de volwassenheid, vielen mijn ogen het rapst op mooie meisjes. Ook daar speelde het woord 'bubbel' in zijn mooiste vorm een belangrijke rol. Ik ben later met mijn gezin geland in een landschap met 'groene bubbels'. Een huis zonder 'bubbelbad'. Bubbels heb ik heel mijn leven gekend, maar 'groene bubbels' zijn welkom, zeker in een corona-tijd.

'Corona-bubbels' bestaan in alle maten en kunnen iedere maand veranderen. Daar zorgt onze regering voor... Ik heb grote en kleine 'bubbelwandelingen' meegemaakt. Ik heb 'bubbelfietsers' gezien die niet konden tellen tot tien. 'Bubbelfeestjes' waren er soms in het geniep! Het waren bubbels zonder vaste vorm. Nu moet ik wat verder 'bubbelen' zolang het moet... Maar het verlossend moment komt! We zullen het kunnen vertellen aan iedereen. Ferm 'gebubbeld' twee jaar lang...
José De Marez in maandblad BGB

**De kruidtuin van Leuven
Twee eeuwen oud, springlevend**

Al 200 jaar vind je langs de Kapucijnenvoer een prachtige tuin met bloemen en planten uit alle hoeken van de wereld: de Kruidtuin, bij oudere Leuvenaars beter bekend als 'Den Botaniek Hof'.

Kruidtuin Leuven © toerismevlaamsbrabant

Met een correctie: eigenlijk is de Leuvense Kruidtuin al een heel stuk ouder. Meer nog: het is de alleroudste botanische tuin van het land! Hij werd in 1738 aangelegd op de hoek van de Minderbroederstraat en de Kapucijnenvoer. De tuin was eigendom van de Universiteit en maakte deel uit van de faculteit geneeskunde. In die tijd was een kruidtuin vooral een plek waar wetenschappers onderzoek deden naar de geneeskrachtige eigenschappen van planten en kruiden.

Maar die eerste Kruidtuin werd al snel te klein, en in 1819 besliste de Universiteit hem te verhuizen naar zijn huidige plek, aan de overkant van de straat.

In 1835 kreeg de stad de Kruidtuin onder haar hoede.

Bijna feest
Naar aanleiding van de 200ste verjaardag van de Kruidtuin organiseert de stad vanaf eind juni enkele feestelijke activiteiten. Zo zal je de geschiedenis van de tuin kunnen ontdekken aan de hand van een **expo**, een **audioparcours** en **rondleidingen**. Er staan ook **workshops** en een **kin-dereexpeditie** op het programma.

Een goeie reden om de komende seizoenen nog enkele bezoekjes aan de Kruidtuin te brengen!

Uit LVN Stadsmagazine van en over Leuven – maart 2021
Contact: lmv@leuven.be – of 016 27 22 40
www.toerismevlaamsbrabant.be

LEUVEN ZORGZAME STAD

Seniorama
Gezocht: vrijwilligers
De Leuvense seniorenvereniging Seniorama biedt diensten aan die het zelfstandig wonen in de vertrouwde omgeving ondersteunen. Ze draait grotendeels op vrijwilligers en is dringend op zoek naar extra oppashulpen.

Misschien iets voor jou?
Als oppashulp hou je oudere, kwetsbare mensen gezelschap.

Je kan goed luisteren, bent vlot in de omgang en ontmoet graag nieuwe mensen.
Je kan je tweewekelijks minstens twee uur vrij maken.
Door corona gelden enkele veiligheidsmaatregelen: je krijgt chirurgische maskers en ontsmettingsgel en de huisbezoeken vinden zoveel mogelijk in de tuin plaats. Als vrijwilliger ben je ook verzekerd en krijg je een kostenvergoeding.
Inlichtingen: lesley@seniorama.be - .016 22 20 14
LVN stadsmagazine van en over Leuven – mei 2021

Luisteren is niet zo moeilijk

"Wij zijn niet gemaakt voor een bubbel-samenleving. Mensen zijn in de eerste plaats op zoek naar verbinding." zegt **Luc Van Gorp** sinds 2015 voorzitter van de Christelijke Mutualiteit (CM), nu CM Gezondheidsfonds.

Hij schreef zijn eerste boek: **Mensenmaat. Pleidooi voor imperfectie**
Uitgeverij Pelckmans – 24,50 euro
Wat is dat toch met ons, de mens? We leven in een welvarend land, de innovaties vliegen ons om de oren, de medische wetenschap scheert nooit geziene toppen en onze levensverwachting breekt alle records. En toch...voelen we dat er iets scheelt. Want hoeveel mensen kunnen zeggen dat ze oprecht gelukkig zijn?
Luc Van Gorp legt de vinger op de wonde. Als invloedrijke stem in de gezondheidszorg, maar evengoed als oud-Chiroleider, verpleegkundige, seminarist, theoloog, docent en ouder van vijf kinderen. Okra Magazine – Treffpunt 55+ - Mei 2021
<https://www.okra.be>